

Universitätsbibliothek Wuppertal

Epistolæ obscvrorvm virorvm

cvm inlvstrantibvs adversariisqve scriptis

Textvs

Hutten, Ulrich von

Lipsiæ, 1864

42. Appendix 1. Antonius N.

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-976](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-976)

APPENDIX EPISTOLARVM.

42. Appendix 1.

Antonius N.

Medicinę quasi doctor,

id est Licentiatus, statim autem promotus

Spectabili viro

Magistro Ortvino Gratio

pręceptorı suo multum venerando

Salutem dicit.

Pręceptor singularissime, secundum quod scripsistis mihi nuper quod
debeam vobis scribere novalia, sciatis quod ego nuperrime veni ex Hey-
delberga ad Straßburg volens emere quedam materialia quibus utimur in
nostris medicinalibus, ut scitis credo: quia etiam est consuetudo apud
vestros medicos, ut si non habent in suis apotecis, tunc solent pergere in
15 aliam civitatem ut possint emere ad practicationem suam: sed stent illa.
Cum itaque venissem illuc, venit ad me unus bonus amicus qui est mihi
multum favorabilis, et quem vos bene cognoscitis, quia fuit diu etiam Co-
lonię sub virga vestra; ille mihi dixit tunc de uno qui erat dictus Erasmus
Roterdamus, mihi prius incognitus, qui esset homo valde doctus in omni
20 scibili omnique doctrinarum genere; et dixit quod esset iam in Straßburg:
ego nolui credere et adhuc non credo, quia videtur mihi impossibile quod
unus homo parvus, ut ipse est, tam multa deberet scire. Rogavi ergo
illum qui mihi talia dixit valde plurimum, ut vellet me tamen ducere ad
eum ut possem eum videre. Habui etiam mecum tunc unum Rapiarium
25 quod intitulavi 'Vade mecum in medicina', ut soleo semper habere, quando
ambulo transcampis ad visitandos pacientes vel ad materialia emenda: in
hoc habeo etiam varias questiones quę sunt valde subtiles in arte medici-
nali. Ex illo rapiario enucleavi mihi unam questionem cum suis notabili-
bus et argumentis pro et contra, cum quibus volui armatus venire contra
30 illum quem dicebant tam scientiosum, ut possem tamen experientiam fa-
cere an etiam aliquid sciat in medicina vel non. Cum igitur dixissem hoc
amico meo, instituit collationem optimam et invitavit Theologos speculati-

⁴ Sequentes 7 huius appendicis epistulae primum prodierunt in 3. ⁷ Gra. 3.
⁹ S. 3. ²⁸ medicinali ex 3.

vos, Iuristas splendidissimos, et me quasi unum ex medicinarum practicatoibus, licet indignus. Nempe cum sedissent, tunc diu tacuerunt neque aliquis ex nobis voluit incipere præ pudore. tunc ego stimulavi meum proximum consessorem, quod mihi ad salvos deos ex abrupto occurrit in memoriam,

5

Continevere omnes intentique ora tenebant; quem versum adhuc habeo in recenti consideratione, quia vos cum expoustistis nobis Virgilium in Eneidis, tunc pinxi ad illum versum, ut facerem mihi locationem in libro meo secundum quod iussistis nos, unum virum qui habet claustrum in ore. Sic ergo iam optime venit ad propositum, 10 cum ille scientificus etiam sit poeta ut ipsi dicunt. Quippe cum sic taceremus invicem, ipsem et incepit magno præludio sermonisare: ego vero non intellexi, vel non sum ex legittimo thoro natus, unicum verbum, quia habet tam parvam vocem: puto autem quod fuit ex theologia: et hoc fecit ut possit attrahere illum magistrum nostrum, virum maxime profundum 15 in theologia, qui nobiscum sedebat in collatione. Quinimo cum finivisset illud præludium, tunc incepit magister noster disputare subtilissime de ente et essencia, quod non opus est iam repetere, quia bene pertractastis illam materiam. Illo finito ipse respondit paucis verbis; tunc iterum omnes tacuerunt. Tunc ergo hospes noster qui est bonus humanista, incepit que- 20 dam dicere ex poetria, ubi laudavit valde Cœsarem Iulium in suis scriptis et etiam factis. profecto cum hoc audivisset, erat mihi bene adiuvatum, quia multa legi et audivi in poesi a vobis dum fui in Colonia, et dixi: 'Quoniamquidem igitur incepistis loqui de poetria, non potui me longius occultare, et dico simpliciter, quod non credo Cœsarem scripsisse illa com- 25 mentaria, et volo dictum meum roborare hoc argumento, quod sic sonat: „Quicunque habet negocium in armis et continuis laboribus, ille non potest latinum discere. Sed sic est quod Cœsar semper fuit in bellis et maximis laboribus: ergo non potuit esse doctus vel latinum discere. Revera puto 30 igitur non aliter quam quod Suetonius scripsit illa commentaria, quia num- quam vidi aliquem, qui magis haberet consimiliorum stilum Cœsari quam Suetonius".' Postquam ita dixisset et multa alia verba que hic causa brevitatis omitto, quia ut scitis ex antiquo dicerio: 'Gaudent brevitate moderni', tunc risit Erasmus et nihil respondit, quia cum tam subtili argumentatione superavi. Et sic inposuimus finem collationi et nolui questionem 35 meam in medicina proponere, quia scivi quod ipse non sciret, cum non sciret mihi solvere illud argumentum in poesi, et ipse tamen esset poeta; et dico per deum quod non est tam multum ut dicunt de eo: non scit plus quam etiam aliis homo; in poesi bene concedo quod scit pulchrum

¹. Et 3. ³ pudore tunc 3. ⁸ Eneidis tunc 3. ¹⁰ ore sic 3. ¹⁶ finifffet 3.

³⁷ poeta 2 3.